

Mystiskt vokalgång smög runt gården

Skriven av Kinga Andersson.

De allra flesta bilderna är gjorda av lågstadieelever.

Kompletterande bilder och sammansättning - Kinga Andersson.

Länk till sagan <https://youtu.be/90do2OQWb6M>

En skola är en hektisk plats. Det händer mycket hela tiden. Det är mängder av olika ljud. Många fötter som springer och går omkring.

När kvällen kommer, lägger sig ett lugn. I alla klassrum blir det äntligen tyst. Växterna suckar av lättnad. Pennor och klossar sträcker på sig. Sen breder de ut sig och somnar. Stolar och bord sträcker på benen. De blåser på varandras sår. Sen lutar de sig mot varandra för att sova. Alla böcker slappnar av och lägger sig för natten. Allt blir spöklikt och härligt.

Ibland händer det under dagen något utöver det vanliga. Då behöver någon prata av sig lite. Som den gången då sopborsten fick tuggummi på sig. Det var de tvungna att reda ut. Hur skulle man annars veta vems fel det var? Sopborsten var väldigt upprörd. Sopskyffel ville hålla avstånd. Bordet tyckte att det var SÅ äckligt. Stolen kände sig kränkt bara i fall.

Denna vecka pratades det mycket om alfabetet. Barnen skulle lära sig att det fanns två lag i alfabetet. Det ena laget var stort och hette konsonanter. Det andra var mycket mindre och hette vokaler.

Detta ledde till stor debatt på kvällen.

Konsonanterna tyckte att de var flest och viktigast.

- Det blir inga vettiga ord utan oss, sa de.

Vokalerna höll inte med.

- Utan oss kan ni varken säga Bu eller Bä! Det blir bara B llr B.

- Vi har så snygga och olika former. Ni är väldigt lika, sa konsonanterna.

- Ha! Men ni behöver oss för att höras, sa vokalerna.

- Vi låter bestämda eller allvarliga. Ni är bara mjuuuka, sa konsonanterna.

- En del av oss är egna ord, sa Å, Ö och I.

- Det är inte ni.

De tjafsade så lite till.

Till slut somnade konsonanterna. Då gled vokalerna ner och smög iväg.

De trippade på tå för att inte väcka konsonanterna. Vokalerna ville inte väcka någon alls. De ville bara smyga ut på gården och busa. Precis som barnen brukade göra. Barnen hade roligt ute och det ville vokalerna med. Varför ska stackars litet lag med vokaler hänga på väggen och trängas med konsonanterna?

En efter en kastade de sig på rygg och gled under dörren in till fritids.

De hoppade över strumpan som låg i vägen.

- Den strumpan var gjord av ull, sa U

- En yllestrumpa heter det, sa Y.

Ö ser två knappar som lyser i mörkret.

- Hjälp, vad är det?

Ö hoppar till och då tänds ljuset.

- Puh! Det var en nalle som tittade på dem.

Plötsligt hördes det något läte bakom soffan. De smög dit och tittade. Det var Scary Eagle som försökte natta sin unge.

Bamba

De gled under ännu en dörr och plötsligt var de i bamba. Det var där barnen åt sin mat. På ett bord stod ett fat med apelsiner. Bakom fatet på väggen hängde en ananastavla. Mot en vägg stod det kyl och frys. De kollade i kylan. Det fanns ost. Den var gul och hade stora hål.

- Vem gillar ost? frågade U
  - Barnen gör ju det, sa A.
  - Men vem mer? undrade U.
  - Ugglor kanske?
  - Möss älskar ost, sa O.
  - Har mössen varit här och ätit på den?
  - Nej. De flesta ostar har hål, sa O
- U tog med sig en bit.
- Vad är det vita? frågade O.
  - Det är du när du var smal, retades I.
  - Buu! ropade U.
  - Det är ägg, sa Ä.
  - Nej! Ägg är färggranna. Barnen ritade många ägg varje påsk. De är färggranna.
  - Akta dig annars kommer äggubben och tar dig! skojade Ä.
  - Då tar jag en hammare och knäcker honom i en stekpanna. Det blir mums med ett stekt ägg.
  - Titta de har gröna fotbollar! ropade A och passade till Å.
  - Det är ju ärtor, era tokskallar, sa Ä.
  - Jag älskar ärtor.

Vokalerna öppnade frysen och där fanns det GLASS.

De tog en isglass och käkade upp den i fönstret.

Plötsligt kom en nyckelpiga. Det visade sig att fönstret inte var helt stängt. Hon fick glass som tack för att hon visade glipan. Vokalerna hoppade ut genom fönstret och ut på skolgården.

- Jag är så kall så jag är som en isbit, sa I.
- Du kan inte bli en isbit. Du kan bli en istapp, retades O.
- Ni vet vad det blir av is som smälter? Frågade Ö.
- En pöl som den där borta.
- En pöl eller en pool? Sa O och drömde sig bort.
- På sidan om poolen finns det ett räddningshjul, fortsatte O.
- En livboj heter det, sa I.
- Man kastar den till någon som behöver hjälp i vattnet.
- Ska vi åka till Åby? frågade Å
- Ja! Och bada! Utbrast I.
- Nej, titta på hästar, sa Ä.
- Men jag vill spela fotboll istället, sa O.
- Jag vill åka till havet och titta på båtar, sa A.
- Och sjöjungfru, sa U.
- Jag vet! Vi tar en ny båt och åker till en öde ö, fortsatte O.
- Där bor en kungsödling som har många kompisar.
- Det finns inget hav i Åby, sa Å.
- Jag tycker vi åker lite längre bort. Vi drar till Liseberg i Göteborg och åker Atmosfear, sa I.

- Vi åker till Alperna istället, för jag vill åka skidor. Så kan vi träffa Alpackor och isbjörnar, sa A.
- VAD?!? Vad säger du? utbrast E.
- Alpackor bor i Anderna och isbjörnar på Arktis. Alperna ligger i Europa. De börjar där Frankrike och Italien möts, sen fortsätter de till några länder till.
- Där ligger en airbord. Testa din balans på den du, sa E.
- Jag har frusit färdigt. Jag vill till Afrika. Hälsa på alla gulliga apor, sa I och hackade med tänderna.
- Ja! Vi hälsar på alligatorer och elefanter med, sa O.

Gata utanför – olycka

- Hör ni? Viskade Y och U.
  - Är det en ylande varg?
- Det tjutande ljudet avslutades med ett PANG BOM!
- Det låter som en olycka, sa O.
  - Olycka? Vad är olycka för ngt? frågade U.
  - Olycka är när något hemskt plötsligt händer.
  - Jag är rädd, pep Y.
  - Kasta livbojen! skrek U.
  - Det är ju inget vatten där, sa O och himlade med ögonen.
  - Men de kanske behöver hjälp, sa Y.
  - Någon gråter. Lyssna!
  - Det är en unge, sa U bestämt. Och ljudet kommer från huset där borta.
  - En gråtande unge behöver inte vara olycka. Den kanske gråter för att den är olycklig, sa O.
- Vokalerna bestämde sig att titta på olyckan. När de kom fram var bilarna redan borta. Det var tomt på gatan. Det kan inte ha varit något allvarligt, för det fanns inte spår av någonting alls.

Ängen

På andra sidan gatan såg de en äng. Något blänkte i gräset. Ö stod och kisade mot blänket som var still.

- Ser ni? viskade Ö.
- Är det raketer? Ska vi fira Nytt År? Utbrast Y och studsade upp och ner av lycka.
- Ett stort öga blinkade till.
- Oh! HJÄLP! Vad är det? skrek O.

Ö tittade väldigt noga.

- Ingen fara på taket. Det är en ödla, sa Ö till slut.
- På taket? Frågade A lite tveksamt.
- Ska vi upp på taket?
- Nej, det ska vi inte, din dummer. Man bara säger så, svarade Ö.
- Varför då? Det är urkorkat.
- Kom nu. Vi går lite närmare.

De sprang i det höga gräset. Det var riktigt kul. Plötsligt dök det upp något framför dem. Alla tvärbromsade. Rakt framför dem var ett stort hästhuvud. De klättrade på de långa stråna och kunde se flera hästar på bete. I och A hade kul och skrek:

- iia!
- iia!

Om och om igen.

- Har ni ingen sans? undrade U.
- Eller leker ni ambulans? undrade E.
- Kom igen! utbrast I och A.

- i a i a i a är inte samma sak som iia iia!
  - Aha. De leker att de är åsnor, sa Å.
- I och A stannade till.
- Är det åsnor där borta?
  - Nä, sa Å. Är ni hästar?
- I och A nickade glatt.
- Sen rusade de iväg med sitt iande.

Bland buskar och träd

Mellan gatan och ängen var det buskar. Något prasslade där inne. Mellan prasslandet var det något annat ljud, som var svårt att beskriva. Vokalgänget smög dit för att kika. När de var nära blev det först tyst och sen fräste det något. Det visade sig vara en igelkott med sin familj. Det konstiga ljudet var deras middag. De knaprade på var sin mördarsnigel.

- Uh, sa U.
  - Blä, sa Ä.
  - Åh, vad de är söta! sa Å med huvud på sned.
- Alla andra vokalerna skakade på sina huvuden och gick därifrån.

De såg något stort en bit bort.

- Mera hästar? undrade E.
  - Nej, de har något på huvud, svarade U.
  - Ja! Enhörningar! utbrast E.
  - Nä. Älgar, sa Å.
  - Ops, sa O och gömde sig bakom Ä.
- Älgarna stod nära äppelträdet och åt äpplen.
- Vad många de är, sa O lite förskräckt.
  - Den stora är säkert 18 meter hög!
  - Älgen är skogens konung, men den är inte så hög, svarade Ä med ett leende.
  - Den stora är säkert en polis, sa I.
  - Det är säkert en familj, sa Ä.
  - Åh, den lilla ser ut som en ängel, sa Å.

Alla de andra vokalerna himlade med ögonen och gick vidare.

Bakom skolan

Där buskarna slutade kunde man svänga för att komma bakom skolan. Först fick de gå förbi en liten å. Vokalerna gick lite utspridda.

Plötsligt snubblade Y på en rot. Y tittade upp på trädet och tänkte.

- Om jag var en yxa skulle jag hugga ner dig.
- Vem hugger träd egentligen?

Å utbrast:

En å! Jag ser å!

- Det är en orm, sa O. En Anakonda!

Y skrek.

- Vi tar en yxa och hugger den.
- Ho, ho! Nej! hördes det.
- Här finns inga ålar, sa en uggla.
- Den är inte i vattnet heller, sa en annan uggla.
- Det är ingen orm heller, tillade en tredje uggla.

- Det säkert en dagmask, sa en annan ugglas.
- U ville mata ugglorna. U tog fram ostbiten och lockade. En ugglas flög ner för att ta den. Hon släppte den och skrek
- Öh, det är ju ost! Sánt äter inte jag.

A såg ankor vid ån. A ville visa för Å, men Å såg redan något annat.

- Iller, ropade Å.
  - Hur vet du det? undrade U.
  - De är små, svarade Å.
- A och E tänkte genast på hamster.
- Ö gick lite närmare för att se bättre.
- Det är ju katter, sa Ö med ett leende.
  - Katt som älskar sin bebiskatt.
  - Åh, sa Å och la huvud på snedden.
  - Du är helt otrolig, sa O.
  - Åh, tack, sa Å.
  - De andra tittade på varandra och smålog.

Himmel och rymden

Vokalerna började bli trötta, så de la sig på marken och tittade upp mot himlen. Det var så svart.

- Är det ett svart hål? undrade Å.
- Wow, vad stort!
- Det är inte något svart hål. Det är himmel och så kan det se ut på natten, sa I.
- Du vet himmel ... där alla änglar finns, sa Ä.
- Jag ser inga änglar, sa Y.
- Är det de som blänker?
- Om änglar är som älvor, så kan du inte se dem. De flyger för snabbt, sa Å.
- Ni är tokiga drömmare, sa Ö.
- Där uppe är den stora rymden. Himlen är som ett litet fönster mot rymden. Om det är någon som flyger där uppe så är det astronauter.

Tillbaka till skolan

- Vad är klockan? Undrade O.
- Vi måste tillbaks innan skolan öppnar igen och fylls med människor.
- Det är dags och vi får skynda oss, sa Ö.
- Jag har pratat med A och I. De ska bjuda på något speciellt, sa Å och log stort.
- Som vadå? Mera iia? retades E.
- Nej. Lite magi, sa Å och log mystiskt.
- Blunda.

Alla blundade och när de öppnade sina ögon, så stod det enhörningar där. Vokalerna hoppade upp och red iväg till skolan.

- Härligt att vara tillbaka.
- Vi har allt saknat konsonanterna.
- Allt blir konstigt om någon av oss saknas.

- Vilka underbara äventyr vi har haft, sa Å

- Inte konstigt att barnen är så trötta i skolan, när det händer så mycket spännande utanför skolan, sa Ö.
- Det är verkligen en helt annan värld där ute, sa Ä gäspandes.
I nästa sekund sov Ä och alla de andra vokalerna.

Snipp, snapp, snut
Nu är denna vokalsaga slut.
A E I O U Y Å Ä Ö

Korta förklaringar

Bilderna är gjorda av barn som bor nära Göteborg, därför har de ritat det som förekommer i deras vardag. Jag förklarar några saker:

- **Göteborg** - Sveriges näst största stad som ligger nära havet och stora skogsområden
- **Liseberg** - är en stor nöjespark i Göteborg
- **AtmosFear** - är Europas högsta fritt fall-attraktion och den finns på Liseberg
- **Åby** - är en stadsdel i Mölndal som ligger precis utanför Göteborg. I Åby finns Sveriges näst största travbana, en simhall med äventyrsbad och andra sportanläggningar som fotbollsplan, hockeyhall mm